

torsdagsklummen

Amageravisens faste klummeskribent Linda Gil skriver alt efter humør, inspiration og emne om dagliglivet som amagerkaner.

VILD MED GIL

Enken

Jeg synes bare, at skadestuer ikke skal for langt væk fra os. Det er ikke nemlig ikke sjovt, når det er alvor.

TEKST OG TEGNING:
LINDA GIL

Min særligt udsøgte high society veninde fra Alperne besøgte mig for nyligt, hidkaldt til at bistå mig som professionel fotograf under min åbningsseremoni. Efter den obligatoriske landings-Latte på Karen Blixen i lufthavnen havde hun for første gang tid til at udforske Amager på egen hånd ved flere lejligheder, hvorved store oplevelser ventede hende. Da jeg søndag ankom på hendes residens tæt på Sundby Hospitalsskade, måtte jeg f.eks. indlægges til en detaljeret gennemgang af hendes imponerende fotoserie fra Amager Strandpark.

Aldrig havde hun set noget lignende:

»I gå-afstand,« råbte hun, så krøllerne hoppede over hele det alpinske hoved.

»Er folk klar over, hvor fantastisk det er midt i en storby at kunne gå til havet«

fortsatte hun, mens svaret egentlig gav sig selv på hendes fotos, der afslørede to skaldede måger og en konkylie i horisonten den iskolde formiddag.

Nå, men den her dame der dagligt har udsigt til mægtige bjergmassiver, som hun sjovt nok ikke har øje for, var altså også vældigt betaget af amagerkanerne. Hun måtte bl.a. prise de dybe samtaler, hun over week-enden havde ført på engelsk med kioskejeren, der kun kunne svare på dansk.

»Vi forstår hinanden så godt og han er så glad, når jeg kommer!« kvadrede hun lykkeligt.

Det tror jeg. Det er ikke gået op for hende, at drikkepenge er inkluderet i danske priser, så hun strør om sig med drikkepenge selv når hun køber tandstikker!

Men ægte gavmildhed har det nu også med retfærdigvis at give returafkast, når

man mindst venter det. At det så lige skulle overgå hende i en lille afsides cafe mellem stranden og Elbaga-ge gjorde kun hendes Amager endnu mere magisk den morgen. Aldrig så snart havde hun sat sig med sin kaffe, før en vaskeægte Jackpot brød ud på en spillemaskine i lokalet! Alt gik i stå i cafeen og alle besøgende slap kaffen og mæbede, mens mønterne uafbrudt væltede ud af maskinen i flere minutter. Vinderen måtte endda låne en kasket for at få hele gevinsten med, rapporterede hun åndeløst.

FÅ MINUTTER efter stod der en kold bajer ramt min overraskede veninde.

»Morgennøl!« forklarede hun huldsligt: »Med hilsen fra vinderen!«

Jeg er ret sikker på, den særlige sweitsiske model ikke drikker en høkerbajer kl. 10 søndag morgen i Zurich. Men her bælede hun med den største fornøjelse, og der blev tilføjet endnu en pris til den sandfærdige turistbrochure fra Amager, der få timer senere med sikkerhed ville forbløffe rockmusikeren, der ventede hende i Alperne. Han kan nok slet ikke vente med selv at opleve disse vidunderlige skabninger, der bebod det fortryllede Amager!

Midt i hendes referater når lyden af sirener os fra skadestuen.

»Åh, hvad skulle vi gøre uden skadestuen og ambulance-mændene?« sukker

hun henført uden at ane, at hun på det nærmeste gør sig til talsmand for det samlede, amagerkanske folk.

For hvad skal vi gøre? ↓

Sådan cirka tænkte jeg også hin dag, hvor verden gik af lave, og jeg stod for at blive, spansk enke i en al for ung alder. Sagen var jo netop, at jeg var nybagt mor. Spaniolen skulle passe barnet, mens jeg bedrev mædevirksomhed og sart var han ikke. Da jeg således ankom til vores enorme city-lejlighed og hørte klagebrøl om hjælp fra den bagerste fløj, blev jeg bleg. Efter et par timers løb gennem salene fandt jeg endelig tyrefægtaren rullende på gulvet. Første arvingen sad fattet i sin våde ble med sut og store øjne og studerede den faderlige præstation.

»Ring efter en ambulance,« skreg manden. »Jeg dør!«

NU HAVDE JEG ALDRIG set ham dø før, og jeg havde heller aldrig før måtte ringe efter en ambulance i mit liv. I sådan en situation kan man ikke engang huske telefon-

nummeret! Men det kunne han og der blev ringet. I mellemtiden måtte jeg både bære arving og spanioler til stuen, hvor han endda måtte klædes på! Jeg blev mere og mere panisk, for det er altså noget andet at skulle klæde en skrigende mand på end en lille baby! De søde og fattede ambulancefolk ankom til 5.salen med en bære som katastrofen blev spændt fast på. Stumt bemærkede jeg, at han blev båret ud med fødderne forrest...

Der stod jeg alene med barnet på armen, mens faderen forsvandt ned ad trappen på bære. Hans afmægtige hyl, der gjaldede effektivt i opgængens akustik, forvissede mig om, at jeg så enkens tanden direkte i øjnene og at barnet, jeg holdt, var så godt som faderløst.

DET ER DE underligste tanker, der flyver gennem en mor i sådan et øjeblik. Noget om manglende forsikringer, lampen der aldrig var blevet skruet helt fast, og alt det irriterende ved manden, som det stakkels barn ikke ville lære at kende, husker jeg...

Men jeg mandede mig op. For barnets skyld holdt jeg mig i timevis beskæftiget med at lade som om, at »Se den lille edderkop« var den

best fantastiske sang i verden. Indtil barnet fik nok, kiggede på mig, pegede ud i luften og med sutten i den ene side af munden bekymret sagde »Ba-bu!« Her brød jeg sammen, hun havde jo ret. Intet havde vi hørt i tre timer!

Da telefonen ringede med en temmelig afklaret og klukkende spanioler, var jeg ikke helt klar over, hvor han lige ringede fra, hvis du forstår?

Men han sad da i kanten på hospitalet og drak kaffe, lod det gemtlyge svar: »Hvad gør du?« hylede jeg. »Ja, det var luft. «Hva?« råbte jeg. »Luft? Det er sgu' da ikke dødeligt!«

Jamen, mens han lå der og var ved at dø, kom der en sygeplejerske forbi, fortalte han.

Hun havde bedt ham trække vejret helt ned i maven. Han var jo under min graviditet blevet instrueret i at føde, sådan som kvinder af en eller anden sjov grund tvinger mænd til - findes der noget mere åndssvagt end en mand, der står og puster, som om hans livmoder er udvidet mellem seks og otte cm?

DEN TEKNIK kendte han og pludselig var smerten væk som på magisk vis: Luft!

Fedekalven blev slagtet, da manden vendte levende hjem fra det hinsides.

Jeg synes bare, at skadestuer ikke skal for langt væk fra os. Det er ikke nemlig ikke sjovt, når det er alvor.

Rustbeskyttelse

Mercasol
undervogns-
behandling

MERCASOL
bilen effektivt
rustbeskyttet
efter ML-metoden

Pris fra **2.225,-**
inkl. moms og miljø.

Kik ind eller ring i dag
og få en pris på din bil!

**TEKNOLOGISK
INSTITUT**
TILSLUTTET TEKNOLOGISK INSTITUTS
KONTROLORDNING FOR RUSTBEKYTTELSE

SUPER DÆK
www.sds.dk
Sikkerhed hele vejen...

Vi servicerer
hele
bilen

Egensevej 29-31 • 2770 Kastrup
Tlf. 76 15 33 60

J.A. Mortensen Inventar & Bygning A/S

Kirstinevej 9, 2770 Kastrup
tlf. 32 50 70 70
Telefax 32 50 63 38
e-mail: gg@jamergo.com
www.jamergo.com

Specialister i
renoveringsopgaver

Fag & Hovedentrepr.
Tagrenovering
Facaderenovering

TILSLUTTET
GARAN-
TILSLUTTET
ORDNING

Skift ikke køkken skift køkkenlåger

Få køkkendrommen til
drømmepris
Se mere på forsiden eller på
www.nygammelet.dk

Få et gratis konsulentbesøg
og opmåling.
Ring 38 79 16 14

Nygammelet
Skift ikke køkken Skift køkkenlåger

BRÆNDE, BRIKETER, PILLER

Brænde, 5 skm. Svært og flækket! 30 cm. .... kr. 2.275,-
Eg, 5 skm. Svært og flækket! 30 cm. .... kr. 2.275,-
960 kg. Firkantede H.C. træbrænder. .... kr. 2.275,-
960 kg. V.E. træpiller! 16 kg. sætke! .... kr. 2.275,-
inkl. moms og levering - 1 skm. = 0,7-0,75 skm.

Tlf. 57 80 82 81
www.gorslev.dk